

خط بلده ایماندارای عبرانی

پیشگفتار

ای خط بلده مسیحیای عبرانی نوشته شده که بخاطر نداشتن فهم درست د باره مقام و کار عیسی مسیح د حال پس رفتو د دین سابق خو بود. امزی خاطر نوشته کونده امزی خط بیان کده موهیه که عیسی مسیح واقعاً از طرف خدا آمده و بلده ازی که اونا ره تشویق کنه که د ایمان خو ثابت بمنه، اینی مطلب ها ره بطور واضح بیان مونه:

۱- عیسی از ازل تا ابد باچه خدا آسته و از تمام انبیا و ملایکه ها و موسی کده مقام شی باله یه.

۲- عیسی د وسیله خدا د عنوان پیشوای ابدی تعیین شده و مقام شی از پیشوایون بنی اسرائیل کده باله آسته.

۳- عیسی ایماندارا ره از گناه، ترس و مرگ ابدی نجات میدیه و بحیث پیشوای بزرگ، نجات حقیقی ره بلده ازوا مهیا موه که قربانی ها و مراسم شریعت تنها

سایه امزی نجاتِ حقیقی و بزرگ آسته.

نوشته کُننده دَ فصلِ ۱۱ از شخصیتِ های مشهورِ بنی اسرائیل نام میگیره و دَ باره ایمانِ ازوا توره گفته از خاندنه ها درخواست مونه که دَ ایمان خُو دَ عیسیٰ مسیح مُستحکم بُمنه. دَ فصلِ ۱۲ تاکید مونه که امکانِ دره سختی و رنج-و-عذاب اونا ره گرفتار کنه، و لِه اونا ره تشویق مونه که تا آخر وفادار باقی بُمنه و چیم اُمید ازوا سون عیسیٰ مسیح بشه. ای خطِ قد توره های نصیحت آمیز و اخطار آخر موشه.

فهرستِ عنوانها

بزرگی مسیح نسبت دَ ملائکه ها (فصل ۱ آیه ۱)

نجاتِ بزرگ (۱:۲)

پیشوای ایمان مو (۵:۲)

بزرگی مسیح نسبت دَ موسیٰ (۱:۳)

خبردار کدو دَ ضدِ بے ایمانی (۷:۳)

آرامشِ قومِ خُدا (۱:۴)

عیسیٰ پیشوای بزرگِ باعظمت (۱۴:۴)

خطرِ دُوری از خُدا (۱۱:۵)

یقین دَ وعده خُدا (۱۳:۶)

دَ باره ملکِ صدق (۱:۷)

- عیسیٰ مِثْلِ مَلْکِی صِدْق (۱۱:۷)
پیشوای بزرگِ عهدِ نو (۱:۸)
عبادت دَ خَیمِه زمینی (۱:۹)
خُونِ مَسِیح (۱۱:۹)
قربانی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه (۱:۱۰)
ثابت قدم مندو د ایمان (۱۹:۱۰)
معنی و قدرتِ ایمان (۱:۱۱)
تَحْمَل و بُردباری (۱:۱۲)
باخبر کدو د باره پس رفتو سُون گناه (۱۴:۱۲)
نصیحت های آخری (۱:۱۳)

بزرگی مسیح نسبت د ملایکه ها

۱ د زمانِ قدیمِ خُدا د طریقه های کَلو و مُختَلِف د و سِبیلِه انبیا قد بابِه کَلونای مو توره گُفت، ۲ مگم د امزی روزای آخِر د و سِبیلِه باچه خُو قد ازمو توره گُفت، د و سِبیلِه باچه که اُو ره وارثِ تمامِ چیزا قرار دد و د و سِبیلِه ازو تمامِ عالم ره آست کد.

۳ اُو نورِ جلالِ خُدا و نشانِ دِهِنِدِه ذاتِ خُدا آسته و تمامِ چیزا ره قد کلامِ پُر قُدرتِ خُو نگاه مونه. وختیکه اُو کارِ پاک کدو بلده گُناه های انسان ره د جای اُورد، د عالمِ باله د دِستِ راستِ خُداي مُتعالِ شِشت.

۴ د اندازه که از ملایکه ها کده مقام شی باله شد، د امزو اندازه نامی که صاحب شد ازوا کده بزرگتر بود. ۵ چون د کدم از ملایکه ها خُدا تا آلی ره گُفته که:

”تُو باچه مه آستی،

ما امروز آته تُو شدم؟“

و یا:

”ما آته ازو موشم

و اُو باچه مه موشه؟“

۶ و غیتیکه باچه اولباری ره د دنیا میره، اُو بسم مَوگیه:

”تمام ملایکه های خُدا باید اُو ره پَرستش کُنه.“

۷ د باره ملایکه ها خُدا مَوگیه:

”ملایکه های خُو ره رقم باد ها جور مونه

و خدمتگاری خُو ره رقمِ آنگه های آتش.

^۸مگم اُو د باره باچه خُو موگيه:

”اَي خُدا، تَخْت تُو تا اَبَد برقرار مومنه

و تَبَاقِي پادشاهي تُو، تَبَاقِي عدالت-و-انصاف آسته.

^۹تُو عدالت ره دوست دَرِي و از شرارت بد موبري؛

امزي خاطر خُدا، خُداي تُو،

تُو ره قد روغونِ خوشي كلوتر از رَفِيقاي تُو مَسَح كده.

^{۱۰}و امچنان موگيه:

”اَي خُداوند، تُو د اَبْتِدا بُنيادِ زمي ره ايشتي

و آسمونا كارِ دِستاي از تُو يه.

^{۱۱}اونا نيست موشه، ليكن تُو باقي مومني؛

اونا پگ شي رقمِ کالا كهنه-و-فرسوده موشه.

^{۱۲}تُو اونا ره رقمِ چين پيچ موني

و اونا رقمِ کالا تبديل موشه.

ليكن تُو امو آستي كه بودي

و سال هاي تُو خلاصي ندره.

^{۱۳} خُدا دَ کُدمِ از ملائیکه های خُو تا آلی ره گُفته که:

”دَ دِسْتِ راستِ مه بَشی

تا دُشمنای تُو ره تَی پَیی زیرِ پای تُو جور کُئم؟“

^{۱۴} آیا پَگِ ملائیکه ها روح های خِدمتگار نیسته؟ و آیا اونا رَبی نَشده تا بلده کسای خِدمت کُنه که وارثِ نِجات موشه؟

نِجاتِ بزرگ

^۲ پس مو چیزی ره که شنیدی باید دَ دِقَتِ کَلوترِ دَرُو تَوَجُه کُنی تا اَرُو دُور نَشنی. ^۲ چُون اگه پَیغامی که دَ وسِیلَه ملائیکه ها گُفته شد، صَحیح بود و هر خطا و ناطاعتی مُنصِفانه دَ جَزای خُو رسید، ^۳ پس مو چطور میتنی از جَزا دُوتا کُنی اگه ای رقمِ نِجاتِ بزرگ ره نادیده بگیری؟ امی نِجاتِ ره که اول دَ وسِیلَه مَولا اِعلان شد، بعد اَرُو دَ وسِیلَه کسای که اَرُو شنیدد، دَز مو تصدیق شد. ^۴ دَ عَینِ حال، خُدا ام دَزی باره شاهی دَد دَ وسِیلَه مُعجزه ها، چیزی عَجیب و کارای پُرقدَرْتِ مُختَلِف و دَ وسِیلَه تقسیم کدون تَحفه های روحِ اَلْقُدَس دَ مُطابِقِ خاست-و-اراده خُو.

پیشوای ایمان مو

^۵ چُون خُدا دُنْیای آینده ره که مو دَ باره شی توره مَوگی، تابعِ ملائیکه ها نکد، ^۶ بَلکِه یگو کس دَ یگو جای کِتابِ مَقَدَس شاهی دَدَه گُفته:

”انسان چی آسته که تُو دَ فِکِرِ اَرُو آستی،

یا «باچه انسان» که تُو دَرُو تَوَجُه کُنی؟

^۷ بلده یگِ زمانِ کم او ره از ملائیکه ها کده تاهتر قرار ددی

و تاجِ جلال و عِزَتِ ره دَ سر شی ایشتی

^۸ و تمام چیزا ره د تى پای ازو قرار ددى.

آلى كه خدا تمام چیزا ره تابع ازو كده، پس هیچ چیزی نمنده كه تابع ازو نبشه. لیکن فعلاً مو هنوز نمینگری كه تمام چیزا تابع ازو بشه. ^۹ مگم مو عیسی ره مینگری كه مقام شی بلده یگ زمان كم از ملایكه ها كده تاهتر شد، و آلى تاج جلال و افتخار د سر شی ایشته شده، چراكه او رنج مرگ ره كشید تا د وسیله فیض خدا مزه مرگ ره بلده یگ بچشه.

^{۱۰} خدا كه تمام چیزا بلده ازو و د وسیله ازو وجود دره، تصمیم گرفت كه بچكیچای كلو ره د بزرگی-و-جلال خو بیره. و بلده ازو مناسب بود كه سرچشمه نجات ازوا ره د وسیله رنج ها كامل جور كنه. ^{۱۱} چون امو كه مقدس مونه و ام كسای كه مقدس موشه، پگ شی د یگ خانوار تعلق میگیره. امزی خاطر عیسی شرم شی نمیبه كه اونا ره «برار» كوی كنه، ^{۱۲} چون موكیه:

”نام تو ره د برارون خو اعلان مونم،

و د مینكل جماعت ایماندارا تو ره ستایش مونم.“

^{۱۳} بسم موكیه:

”ما توكل خو ره دزو مونم.“

و باز موكیه:

”اینه، ما و بچكیچای كه خدا دز مه دده.“

^{۱۴} ازی كه بچكیچا د جسم و خون شریك آسته، او ام د امزی چیزا شریك شد تا د وسیله مرگ خو صاحب قدرت مرگ یعنی ابلیس ره تباه كنه ^{۱۵} و كسای ره كه از ترس مرگ د تمام عمر خو د غلامی نگاه شدد، آزاد كنه. ^{۱۶} چون واضح آسته كه او بلده كومك ملایكه ها نمد، بلكه آمد تا د اولاده ابراهیم كومك كنه. ^{۱۷} د امزی دلیل لازم بود كه او از هر نگاه رقم برارون خو جور شنه تا د خدمت خدا یگ پیشوای بزرگ رحیم و وفادار شده گناهای مردم ره كفاره كنه. ^{۱۸} ازی كه او خود شی رنج دیده آزمایش شد، او میتنه بلده كسای كه آزمایش موشه كومك كنه.

بزرگی مسیح نسبت د موسیٰ

۳ امزی خاطر، ای پرارونِ مُقَدَّس که د دعوتِ آسمانی شریک استید، فکر-وهوش خو ره سون عیسیٰ بگیریډ که او رسول و پیشوای بزرگ مو آسته و مو ای ره اقرار مونی. ۲ او د خدای که او ره تعیین کد وفادار بود، مو رقم که موسیٰ ام د تمام خانۀ خدا وفادار بود. ۳ چون عیسیٰ از موسیٰ کده کلوتر لایق احترام آسته مو رقم که آباد کُننده یگ خانه از خود خانه کده کلوتر لایق احترام آسته. ۴ البته هر خانه د وسیله یگو کس آباد موشه، مگم آباد کُننده تمام چیزا خدا آسته. ۵ موسیٰ مثل یگ خدمتگار د تمام خانۀ خدا وفادار بود تا د باره چیزای شاهدی بدیه که د آینده باید گفته موشد. ۶ مگم مسیح مثل باچه د بله خانۀ خدا وفادار آسته؛ و خانۀ ازو مو آستی، د شرطی که مو اطمینان و افتخار امید خو ره محکم نگاه کنی.

خبردار کدو د ضدِ بے ایمانی

۷ پس مو رقم که روح القدس مویگه:

”امروز اگه آواز ازو ره میسنوید،

دل های خو ره سخت نکنید،

رقمی که د زمانِ یاغیگری کدید،

د وختِ آزمایش د بیابو،

۹ د امزو جای که بابۀ کلونای شمو مره آزمایش و امتحان کد،

باوجود که اونا د مدتِ چل سال کارای مره دیدد.

۱۰ امزی خاطر د بله امزو نسل قار شدم

و کُفتم: 'اونا همیشه د دل های خو سون گمراهی موره

و راه های مَره نَشِنَخته.

پس دَ غَیتِ قارِ خُو قَسَمِ خورْدُم

که اونا دَ آرامشِ مه داخلِ نَمُوشه.

^{۱۲} آیِ پَرارو، احتیاطِ کُنید که هیچِ کُدمِ از شَمو دِلِ شَریر و بے ایمانِ نَدَشته بَشید که از خُدایِ زنده رُوی گردو شُنید،
^{۱۳} بلکه هر روزِ یگدیگه خُو ره نصیحتِ کُنید، تا زمانی که «امروز» گفته مَوشه، تا که هیچِ کُدمِ شَمو بازیِ گُناه ره
نَخورید و سنگدِلِ نَشَنید. ^{۱۴} مو شَریکِ هایِ مسیحِ شُدے، دَ شرطی که اِعتِمادِ اوْلنه خُو ره تا آخِرِ محکمِ نگاهِ کُنی.
^{۱۵} اُمُو رَقمِ که دَ کِتَابِ مَقَدَسِ گُفته شُدِه:

«امروز اگه آوازِ ازُو ره میسَنوید،

دِلِ هایِ خُو ره سختِ نَکُنید

رقمی که دَ زمانِ یاغیگریِ کدید.»

^{۱۶} پس اونا کی بُود که شُنید، ولے هنوز امِ یاغیگریِ کد؟ آیا اونا تمامِ امزُو کسایِ نَبُود که دَ وسیلهِ مَوسِیِ ازِ مِصرِ
بُرو اُورده شُد؟ ^{۱۷} و دَ بله کُدمِ کسا خُدا دَ مَدَتِ چِلِ سالِ قارِ بُود؟ آیا دَ بله امزُو کسا نَبُود که گُناه کد و جَسَدِ هایِ
ازوا دَ بیابو اُفتند؟ ^{۱۸} و خُدا دَ باره کی قَسَمِ خورد که دَ آرامشِ ازُو داخلِ نَمُوشه؟ آیا دَ باره امزُو کسا که ناطاعتی
کد قَسَمِ نَخورد؟ ^{۱۹} پس مو مینگری که اونا بخاطرِ بے ایمانیِ خُو نَتبست دَ آرامشِ داخلِ شنه.

آرامشِ قومِ خُدا

^{۱۴} پس مو باید ترسِ دَشته بَشی، نَشنه دَ حالیکه وعدهِ داخلِ شُدو دَ آرامشِ ازُو هنوز باقیِ آسته، معلومدارِ شنه
که یگونی از شَمو فرصتِ ره از دِستِ دده بَشه. ^۲ چُونِ خوشخبریِ اُمُو رَقمِ که دَزِ مو اِعلانِ شُدِ اُمُو رَقمِ دَزوا امِ اِعلانِ
شُد، مگمِ کلامیِ ره که اونا شُنیدِ بلده ازوا فایده نرسند، چرا که اونا قدِ شِنونده ها دَ ایمانِ اِتفاقِ نَکد. ^۳ لیکنِ مو که
ایمانِ اُوردی دَ امزُو آرامشِ داخلِ مَوشیِ دَمزُو آرامشِ که خُدا دَ باره شیِ گُفته:

”پس ما دَ غَيْتِ قَارِ حُو قَسَمِ خورْدُم

که اونا هرگز د آرامش مه داخل نموشه.“

باوجودِ که کارِ خُدا د وختِ خَلقِ کدونِ دُنیا تامو شُدُد، ^۴چون د یگ جای د باره روزِ هفتُم اینی رقمِ مُوگیه: ”و خُدا د روزِ هفتُم از تمامِ کارایِ حُو آرامِ گِرِفَت.“ ^۵ و د امزو جای بسمِ مُوگیه: ”اونا هرگز د آرامش مه داخل نموشه.“ ^۶ولے ازی که آرامشِ هنوز باقی آسته تا بعضی کسا دزو داخل شنه و ازی که کسای که سابق خوشخبری ره شنید، بخاطرِ نافرمانی دزو داخل نشُد، ^۷خُدا بسمِ یگ روز ره تعیین مونه یعنی «امروز» ره که بعد از وختای کلو د وسیله داوود گُفت و امو رقم که د باله ذکر شُدده:

”امروز، اگه آوازِ ازو ره میشنوید،

دلِ حُو ره سخت نکُنید.“

^۸چون اگه یوشع دزوا آرامش میدد، خُدا بعد ازو د باره یگ روزِ دیگه توره نموگُفت. ^۹پس آرامشِ روزِ آرامِ هنوز بلده قومِ خُدا باقی آسته؛ ^{۱۰}چون هر کسی که د آرامشِ خُدا داخل شنه، او ام از کارایِ حُو آرامِ میگیره، امو رقم که خُدا خود شی از کارایِ حُو آرامِ گِرِفَت. ^{۱۱}پس بیید که سخت کوشش کنی که د امزو آرامشِ داخل شنی، تا هیچ کس از نافرمانی ازوا سرمشق نگیره و نفته. ^{۱۲}چون کلامِ خُدا زنده و فعال آسته، از هر شمشیرِ دودم کده تیزتر و د اندازه برنده آسته که جان ره از روح و بندها ره از مغز جدا مونه و فکرها و نیت های دل ره تشخیص میدیه. ^{۱۳}هیچ مخلوق از نظرِ خُدا تاشه نییه، بلکه تمام چیز د پیش چیمای ازو لُج و برملا آسته و دزو پگ مو باید حساب حُو ره بدی.

عیسیٰ پیشوای بزرگِ باعظمت

^{۱۴}پس، ازی که مو یگ پیشوای بزرگِ باعظمت دری که از آسمونا تیر شُدده، یعنی عیسیٰ باچه خُدا، بیید که اقرار حُو ره محکم نگاه کنی. ^{۱۵}چون مو او رقمِ پیشوای بزرگِ نداری که نتنه د ناتوانی های مو قد مو همدردی کنه، بلکه او کسی آسته که از هر نگاه رقمِ ازمو وری آزمایش شُد، ولے بدونِ گناه باقی مند. ^{۱۶}پس بیید که قد اطمینان-و-جرات د تختِ فیضِ نزدیکِ شنی تاکه رحمتِ پیدا کنی و فیضِ ره د دستِ بیری تا د وختِ ضرورتِ مو ره کومک کنه.

۵ هر پیشوای بزرگ از مینکلِ انسان ها انتخاب شده بلده انسان ها د کارای مربوطِ خدا تعیین موشه تا هدیه ها و قربانی ها ره بلده گناه ها تقدیم کنه. ^۲ او میتنه که قد جاهلا و گمراه ها د نر می-و-ملایمتی رفتار کنه، چراکه خود ازو ام گرفتارِ ضعف-و-ناتوانی آسته. ^۳ امزی خاطر او امو رقم که بلده گناهای مردم قربانی مونه، امو رقم بلده گناهای خود خو ام قربانی کنه. ^۴ هیچ کس ای مقام ره بلده خو نمیگیره، سیوای که خدا او ره کوی کنه، امو رقم که هارون ره کوی کد.

۵ و امی رقم مسیح ام خود شی خود ره بزرگی-و-جلال ندَد که پیشوای بزرگ شنه، بلکه د وسیله امزو تعیین شد که دزو گفت:

”تو باچه مه آستی،

ما امروز آته تو شدم.”

۶ و بسم د یگ جای دیگه مویگه:

”تو تا ابد پیشوا آستی،

د مقامِ ملکی صدق.”

۷ عیسی د زمانی که د جسم د ای دنیا بود، قد آواز بلند و آودیده د پیشِ خدای که میتنست او ره از مرگ نجات بدیه دعا و عذر-و-زاری کد و بخاطرِ تسلیم بودون شی شنیده شد. ^۸ اگرچه او باچه خدا بود، ولی اطاعت کدو ره از رنجی که کشید یاد گرفت ^۹ و کامل شده بلده پگ کسای که ازو اطاعت مونه، سرچشمه نجات ابدی شد، ^{۱۰} چراکه خدا او ره پیشوای بزرگ د مقامِ ملکی صدق تعیین کد.

خطرِ دوری از خدا

۱۱ د باره ملکی صدق مو کلو چیزا بلده گفتو دری، مگم بیان شی مشکِل آسته، چراکه ذهن شمو کند شده. ^{۱۲} چون تا ای زمان شمو باید معلّم ها موبودید، مگم هنوز شمو ضرورت درید که یگو کس اصولِ ابتدایی کلامِ خدا ره بسم بلده شمو یاد بدیه. شمو د شیر ضرورت درید، نه د خوراک قوی. ^{۱۳} چون هر کسی که شیرخور آسته، او هنوز ام

نلغه آسته و د کلام عدالت خام-و-بے تجربه یه. ^{۱۴} مگم خوراک قوی بلده آدمای کته آسته، بلده کسای که فکرای خو ره د وسیله تمرین عادت دده تا پتنه خوب ره از بد جدا کنه.

۶ پس بیید که از تعلیم ابتدایی د باره مسیح تیر شنی و سون کامل شُدو پیش بوری و بسم تادو نه ایلی که از نو از کارای که سون مرگ موبره توبه کنی و از نو د خدا ایمان بییری ^۲ و از نو د باره غسل های تعمید، ایشتون دست ها بلده دُعا، دویاره زنده شُدون مُرده ها و قضاوت ابدی تعلیم بگیری. ^۳ و امی کار ره ام انجام میدی، اگه خدا اجازه بدیه.

^۴ چون کسای که یگ دفعه پُرئور شُده و مزه بخشش آسمانی ره چشیده و د روح القدس حصه دَره ^۵ و مزه خوبی کلام خدا و قدرت عالم آینده ره چشیده ^۶ و بعد ازو از راه بُر شُده، امکان ندره که اونا بسم سون توبه آورده شُنه، چراکه اونا باچه خدا ره بلده صرر خودون خو بسم د صلیب میخکوب مونه و او ره بر ملا بے حرمت مکنه. ^۷ اگه یگ زمی، بارشی ره که بار بار د بله شی مویاره چوش مونه و حاصل خوب بلده دیغونوی خو میدیه، از طرف خدا برکت پیدا مونه. ^۸ لیکن اگه خار و خاشه حاصل میدیه، او بے ارزش آسته و نزدیک د لعنت؛ و د آخر ام سوختنده موشه.

^۹ ای عزیزا، اگرچه مو امی رقم توره موی، لیکن د باره شمو اطمینان دری که شمو چیزای خوبتر د زندگی خو درید که د نجات تعلق دَره. ^{۱۰} چون خدا بے انصاف نییه، او کاری ره که شمو کدید و محبتی ره که شمو بخاطر نام ازو د خدمت مقدسین نشو ددید و هنوز ام نشو میدید، پرمشت نمونه. ^{۱۱} مگم مو آرزو دری که هر کدم از شمو امی رقم جدیت ره بلده یقین کامل که د امید خو درید تا آخر نشو بدید ^{۱۲} و ثمل نبشید، بلکه از کسای سرمشق بگیری که د وسیله ایمان و صبر وارث وعده ها موشه.

یقین د وعده خدا

^{۱۳} وختیکه خدا د ابراهیم وعده دد، ازی که از خود شی کده بزرگتر وجود نداشت که دزو قسم بخوره، او د ذات خو قسم خورده ^{۱۴} گفت: "ما یقیناً تو ره برکت میدیم و نسل تو ره بے اندازه کلو موم." ^{۱۵} و د امزی رقم، ابراهیم بعد ازی که صبر کده انتظار کشید وعده ره د دست آورد. ^{۱۶} ادما د یگو کسی بزرگتر از خود قسم موخوره و قسم بلده اثبات کدو خورده موشه و تمام جر-و-بحث ره ختم مونه. ^{۱۷} د امزی رقم وختی خدا خاست که تغییرناپذیر بودون قصد

خُو ره دِیگه ام واضِحتر دَ وارثای وعده نشو بَدیه، اُو ره دَ وِسیله قَسَم تصدِیق کد. ^{۱۸} اُو ای کار ره کد تاکه مو دَ وِسیله دُو چیزِی تغییر ناپذیر که امکان ندره خُدا دَ باره ازوا دروغ بُگیه، تَسَلی قَوی پیدا کُنی، مو کسای که دَزُو پناه بُردے تا اُمیدی ره که دَ پیش رُوی مو ایشته شُده، محکم بَگیری. ^{۱۹} امی اُمید رَقم یگ لَنگَر کِشتی بلده جان مو محکم و مُطمئن آسته، اُمیدی که دَ جایگاه پُشت پرده خُدا داخل موشه، ^{۲۰} دَ جایی که عیسی دَ عنوان پیشقدم از طرف اَزمو داخل شُده و تا اَبَد پیشوای بزرگ دَ مقام مَلکی صدق تعیین شُده.

دَ باره مَلکی صدق

۷ امی مَلکی صدق، پادشاهِ سالیم و یگ پیشوا از جانب خُداي مُتعال بود. وختی ابراهیم از شکست دَدون پادشایو دَ حال پس اَمَدو بُود، مَلکی صدق قد ازو رُوی دَ رُوی شُده اُو ره بَرکت دَد ^۲ و ابراهیم ده-یگ تمام چیزا ره دَزُو دَد. نام ازو اَوَّل «پادشاهِ عدالت» معنی میدیه، بعد ازو «پادشاهِ سالیم» یعنی «پادشاهِ صلح-و-سلامتی». ^۳ آته و آبه و پُشت نامه شی معلوم نییه، روزای زندگی شی ام نه شروع دَره و نه آخر، بلکه اُو رَقم باچه خُدا شُده تا اَبَد پیشوا باقی مومنه.

۴ پس فکر کُنید که ای آدم چی قَس بزرگ بود که حتی ابراهیم بابه کلون مو ده-یگ وُلجه های خُو ره دَزُو دَد. ^۵ آلی از اولاده لاوی کسای که دَ مقام پیشوایی تعیین موشه، دَ مطابق شریعت امر دَره که از قوم یعنی از پرارونِ اسرائیلی خُو ده-یگ بَگیره، باوجود که اونا ام از پُشتِ کمرِ ابراهیم آسته. ^۶ لیکن ای آدم که از نسل-و-نسبِ لاوی نَبود، از ابراهیم ده-یگ گرفت و کسی ره که صاحبِ وعده ها بود، بَرکت دَد. ^۷ و بَدون شک، ریزه دَ وِسیله کُته بَرکت دده موشه. ^۸ دَ اینجی آدمای ده-یگ میگیره که مومره، مگم دَ اونجی کسی ده-یگ گرفت که دَ باره زنده بودون شی شاهیدی دده شُده. ^۹ حتی گُفته میتنی که خودِ لاوی که ده-یگ میگیره ام دَ وِسیله ابراهیم ده-یگ دَد، ^{۱۰} چون وختی مَلکی صدق قد ابراهیم رُوی دَ رُوی شُد، لاوی هنوز دَ پُشتِ کمرِ بابه کلون خُو بُود.

عیسی مثل مَلکی صدق

۱۱ اگه کامل شُدو دَ وِسیله پیشوایی لاوی قابلِ دِسترس موبود - چراکه قومِ اسرائیل شریعت ره دَ اساس امزی پیشوایی دَ دست اورد - چی ضرورت بود که پیشوای دِیگه دَ مقامِ مَلکی صدق ظهور کُنه دَ جای ازی که دَ مقامِ هارون تعیین شُنه؟ ^{۱۲} چون هر وختیکه دَ قانونِ پیشوایی تغییر مییه، لازم آسته که دَ شریعت ام تغییر بییه. ^{۱۳} کسی

که امی چیزا د باره شی گفته شده، د یگ طایفه دیگه تعلق دره که ازو طایفه هیچ کس هرگز د پیش قربانگاه خدمت نکرده. ^{۱۴} ای واضح آسته که مولای مو از طایفه یهودا ظهور کد که موسی د باره پیشوا شدون یگو کس امزو طایفه هیچ چیز نگفت. ^{۱۵} و ای دیگه ام روشوتر موشه، وختیکه یگ پیشوای دیگه مثل ملکی صدق ظهور مونه، ^{۱۶} امو که د اساس شریعت و مقررات جسمانی پیشوا نشد، بلکه د وسیله قدرت زندگی از-بین-نرفتنی. ^{۱۷} چون د باره ازو شاهدی دده شده که:

”تو تا ابد پیشوا آستی،

د مقام ملکی صدق.“

^{۱۸} از یگ طرف حکم سابق باطل شد، چراکه ضعیف و بے فایده بود، ^{۱۹} چون شریعت هیچ چیز ره کامل نکد، و از طرف دیگه یگ امید خوبتر دده شد که د واسطه ازو مو د خدا نزدیک موشی.

^{۲۰} و ای پیشوایی بدون قسم نبود، چون دیگرو بدون قسم پیشوا شد، ^{۲۱} لیکن ای شخص قد قسم پیشوا شد، چراکه خدا دزو گفت:

”خداوند قسم خورده

و فکر خو ره تغییر نمیدیه؛

”تو تا ابد پیشوا آستی.“

^{۲۲} د امزی دلیل عیسی ضامن یگ عهد بهتر شده. ^{۲۳} علاوه ازی تعداد پیشوایون سابق کلو بود، چراکه مرگ مانع ادامه خدمت ازوا موشد، ^{۲۴} لیکن ازی که عیسی تا ابد باقی مومنه، پیشوایی شی بے پایان آسته. ^{۲۵} امزی خاطر او میتنه کسای ره که د وسیله ازو پیش خدا مییه بلده همیشه نجات بدیه، چراکه او همیشه زنده یه تا بلده ازوا شفاعت کنه.

^{۲۶} چون مناسب بود که مو امی رقم پیشوا میدشتی: مقدس، خالی از حيله-و-مکر، پاک، جدا از گناهکارا و مقام شی باله تر از آسمونا. ^{۲۷} برخلاف دیگه پیشوایون بزرگ او ضرورت ندره که هر روز، اول بلده گناه های خود خو و

بعد از و بلده گناه های قوم قربانی تقدیم کنه، چراکه او امی رسم ره یگ دفعه و بلده همیشه د جای آورد وختیکه خود ره د عنوان قربانی تقدیم کد. ^{۲۸} شریعت، انسان های ضعیف ره د عنوان پیشوایون بزرگ مقرر مونه، مگم کلام قسم که بعد از شریعت آمد، باچه ره مقرر کد که بلده همیشه کامل شده.

پیشوای بزرگ عهد نو

۱ موضوع مهم چیزای که گفته شد اینی آسته: مو اوطور یگ پیشوای بزرگ دری که د عالم باله د دست راست تخت حضرت اعلی ششته ^۲ و خدمتگار جایگاه مقدس و خیمه حقیقی آسته که خداوند او ره ایستلجی کده، نه انسان. ^۳ چون هر پیشوای بزرگ تعیین موشه تا هدیه ها و قربانی ها ره تقدیم کنه؛ امزی خاطر، لازم آسته که ای پیشوا ام یگو چیز دشته بشه که تقدیم کنه. ^۴ اگه او د روی زمی موبود، او حتماً پیشوا نموبود، چون دیگه پیشوایو آسته که مطابق شریعت هدیه ها ره تقدیم مونه. ^۵ اونا نمونه و سایه چیزای آسمانی ره خدمت مونه، چون وختی موسی آماده شد که خیمه ره جور کنه، خدا دزو گفت: "فکر خو ره بگیر که پگ چیزا ره مطابق نمونه جور کنی که د بله کوه دز تو نشو دده شد." "لیکن آلی خدمتی که د عیسی دده شده، از خدمت لاویا کده کلو خوبتر آسته، د امزو اندازه که او واسطه یگ عهد بهتر از عهد قدیم آسته، چراکه عهد نو د بله وعده های بهتر استوار شده.

^۶ چون اگه عهد اول بے عیب موبود، جای بلده طلب کدون عهد دیگه وجود نمیدشت. ^۸ مگم خدا دزو عیب پیدا مونه و د بنی اسرائیل موبگیه:

"خداوند موبگیه، 'اینه، روزای مییه

که قد خانوار اسرائیل و خانوار یهودا

عهد نو بسته موم.

^۹ نه رقم عهدی که قد بابه کلونای ازوا بسته کدم،

د روزی که از دست ازوا گرفتتم

تا اونا ره از سرزمین مصر برو بیرم،

چراکه اونا دَ عهدِ ازمه وفادار نَمند،

پس ما دَ عَمِ ازوا نَشُدُم،^{۱۱}

ای ره خُداوند مُوگیه.^{۱۰} و خُداوند بسم مُوگیه،

عهدی که بعد امزُو روزا قد خاتوارِ اسرائیل بسته مُوئُم، اینی آسته:

ما احکام خُو ره دَ فِکرای ازوا قرار میدیُم

و اونا ره دَ دِل های ازوا نَقش مُوئُم.

ما خُدای ازوا مُوشُم و اونا قوم مه مُوشه.

^{۱۱} دیگه هیچ کُدمِ ازوا دَ همسایه خُو تعلیم نَمیدیه

و دَ برار خُو نَموگیه که ”خُداوند ره بِنخش،“

چراکه پگِ ازوا از ریزه گِرِفته تا کتیه شی

مَره مینخشه،

^{۱۲} چُون ما دَ برابرِ خطا های ازوا رَحِم مُوئُم

و گناه های ازوا ره دیگه دَ یاد خُو نَمیرُم.”^{۱۳}

^{۱۳} پس وختیکه «عهدِ نو» گُفت، او اولنه ره کهنه جور کد؛ و هر چیزی که کهنه و فرسوده شنه، دَ زودی از بین

موره.

عبادت دَ خیمه زمینی

۹ عهدِ اوّل ام قانُون-و-مُقَرراتِ بلده عبادت و امچنان یگ جایگاهِ مُقدّسِ زمینی دشت. ^۲ چُون یگ خیمه ایستلجی شُد که دَ اُتاقِ اوّل شی چراغدان، میز و نانِ حُضُورِ خُداوندبُود؛ ای اُتاقِ جای مُقدّسِ گُفته موشُد. ^۳ و دَ پُشتِ پردهِ دوّم یگ اُتاقِ دیگه بُود که مُقدّسترین جای گُفته موشُد. ^۴ دَ مَنه ازو قُربانگاهِ طَلایی بُخورِ خوشبُوی و صندوقِ عهد که از چار طرفِ قدِ طَلّا پوشنده شُد، و جُود دشت که دَ مَنه صندوقِ یگ جامکِ طَلایی پُر از «مَن»، تیاقِ هارون که شِگوفه کُدد و دُو لُوحِ عهد ایشته شُد. ^۵ دَ بِلّه صندوقِ کِروبی های پُر جلال دَ سرِ جای کِفاره سایه کُدد. مگم اَلی فرصتِ نیبه که دَ باره امزی چیزا دَ تفصیلِ توره بُگی. ^۶ پس ای چیزا امی رقمِ جای-د-جای شُد که پیشوایو تا اَلی ره دوامدار دَ اُتاقِ اوّل داخلِ موشه تا خدمتِ خُو ره انجامِ بدیه. ^۷ مگم دَ اُتاقِ دوّم تنها پیشوای بزرگ داخلِ موشه، او ام سالِ یگ دفعه و هرگز بَدونِ خُونی که بلده خود خُو و بلده خطاهای نافامیده قوم تقدیم مونه، داخلِ موشه. ^۸ دَ امزی رقمِ روحِ اَلقدسِ نِشو میبده که تا وختی خیمه اوّل ایسته یه، راه داخلِ شُدو دَ مُقدّسترین جای معلومدار نیبه. ^۹ ای یگ نمونه بلده زمانِ حاضرِ آسته و نِشو میبده که هدیه ها و قُربانی های که تقدیم موشه، نَمیتنه وجدانِ عبادت کُننده ره کاملاً پاک کُنه، ^{۱۰} بلکه تنها قد خورَدنی و وُچی کَدنی و طَریقه های مُختَلِفِ شُسْتَشوی سر-و-کارِ دره. امی دستورا مرَبوطِ جِسمِ اِنسانِ موشه که فقط تا زمانِ اِصلاحِ اِدامه دره.

خُونِ مَسِیح

۱۱ مگم وختیکه مَسِیح دَ عِنوانِ پیشوای بزرگِ چیزای خُوب ظاهر شُد، چیزای که فعلاً آمده، او دَ خیمه بزرگتر و کاملتَر داخلِ شُد که قدِ دِستِ اِنسانِ جور نَشده یعنی مرَبوطِ ازی خِلَقَتِ نیبه. ^{۱۲} او قد خُونِ نَکه ها و گوسله ها داخلِ نَشُد، بلکه قد خُونِ خود خُو یگ دفعه و بلده همیشه دَ مُقدّسترین جای داخلِ شُد نجاتِ اَبَدی ره بلده مو دَ دِستِ اوَرِد. ^{۱۳} چُون اگه خُونِ بُرّا و نَرگاو ها و پاشِ دَدونِ خِگِشترِ غونجی کسای ره که ناپاک شُدّه تقدیس موكُنه تا جِسمِ ازوا پاک شُنه، ^{۱۴} پس چِیقَس کَلوترِ خُونِ مَسِیح که دَ وَسِیلَه روحِ اَبَدی خود خُو ره دَ عِنوانِ قُربانی بے عیب دَ خُدا تقدیم کد، وجدانِ مو ره از کارای که سُونِ مَرگِ موبره پاک موكُنه تا خُدا ی زنده ره خدمت-و-عبادت کُنی!

۱۵ دَ امزی دلیلِ مَسِیح واسِطَه عهدِ نَوِ آسته تا کسای که کُوی شُدّه، بِننه میراثِ اَبَدی وعده شُدّه ره دَ دِستِ بیره، چُون مَرگِ ازو رُخِ دده تا اونا ره از گناه های که دَ عهدِ اوّل کده، نجاتِ بدیه. ^{۱۶} چُون دَ هر جای که یگ وصیتِ نامه یه، لازم آسته که مَرگِ وصیتِ کُننده ثابت شُنه، ^{۱۷} چراکه وصیتِ نامه فقط بعد از مَرگِ اِعتبارِ پیدا مونه و تا

وختیکه وصیت کُننده زنده یه، وصیت‌نامه اعتبار ندره. ^{۱۸} د امزی رقم، امو عهد اول ام بدون خون برقرار نشد. ^{۱۹} چون وختیکه موسی تمام احکام ره د مطابقی شریعت د پگ مردم اعلان کد، خون گوسله ها و بز ها ره گرفته قد او، پاشم سرخ و علف زوفا د بله طومار عهد و پگ مردم پاش دد ^{۲۰} و گفت: ”ای خون امزو عهد آسته که خدا دز شمو حکم کده که نگاه کنید.“ ^{۲۱} و امی رقم او خون ره د بله خیمه و تمام چیزای که بلده خدمت استعمال موشد، پاش دد. ^{۲۲} د مطابقی شریعت، تقریباً تمام چیزای قد خون پاک موشه و بدون ریختندون خون، بخشش وجود ندره.

^{۲۳} پس لازم بود که نمونه های چیزای آسمانی قد امزی قربانی ها پاک شنه، و له خود چیزای آسمانی د قربانی های بهتر ازیا ضرورت دره. ^{۲۴} چراکه مسیح د جایگاه مقدسی داخل نشد که د وسیله دست انسان جور شده و فقط یگ نمونه جایگاه حقیقی آسته، بلکه د خود عالم باله داخل شد تا که آلی بلده ازمو د حضور خدا ظاهر شنه. ^{۲۵} و نه ام مسیح داخل شد که خود خو ره بار بار د عنوان قربانی تقدیم کنه، رقمی که پیشوای بزرگ هر سال د جایگاه مقدس قد خونی داخل موشه که از خود شی نیبه. ^{۲۶} چون د او صورت، مسیح باید از شروع دنیا بار بار رنج میکشید. مگم آلی او فقط یگ دفعه د زمان آخر ظاهر شد تا د وسیله قربانی خو گناه ره از بین بیره. ^{۲۷} امو رقم که بلده انسان یگ دفعه مردو مقرر شده و بعد ازو قضاوت، ^{۲۸} امو رقم مسیح ام یگ دفعه قربانی شد تا گناه های عذر کسا ره د بله خو بگیره، او دفعه دوم ظاهر موشه، و له نه بلده کفار گناه ها، بلکه بلده نجات کسای که د شوقی کلو چیم د راه شی آسته.

قربانی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه

۱۰ شریعت فقط سایه چیزای خوب آسته که د آینده آمدنی یه، نه شکل حقیقی ازوا. امزی خاطر شریعت هرگز نمیتنه که قد امزو قربانی های که سال د سال دوامدار تقدیم موشه، کسای ره که بلده عبادت نزدیک میبه، کامل کنه. ^۲ اگه موكد، آیا تقدیم کدون قربانی ها بند نموشد؟ چون عبادت کُننده ها یگ دفعه از گناه های خو پاک موشد و وجدان ازوا دیگه احساس گناه نموکد. ^۳ مگم د وسیله امزی قربانی ها هر سال یگ یادآوری از گناه ها موشه، ^۴ چون امکان ندره که خون نرگا و ها و بز ها گناه ها ره از بین بیره. ^۵ امزی خاطر وختیکه مسیح د دنیا آمد، او گفت:

”قربانی و هدیه طلب نکدی،

مگم یگ جسم بلده مه آماده کدی؛

^۶ از قربانی های سوختنی و قربانی های گناه راضی نبودی.

^۷ اوخته گفتم: 'اینه، ما آمدیم،

امو رقم که د طومار نوشته های مقدس د باره مه نوشته شده،

تا خاست-و-اراده تو ره انجام بدیم، آی خدا."

^۸ اول د باله موگیه:

"قربانی ها و هدیه ها، قربانی های سوختنی و قربانی های گناه طلب نکدی

و نه ام ازوا راضی بودی،"

اگرچه اونا مطابق شریعت تقدیم موشد. ^۹ بعد ازو موگیه: "اینه، ما آمدیم تا خاست-و-اراده تو ره انجام بدم." د امزی حساب او عهد اولی ره باطل مونه تا دومی ره برقرار کنه. ^{۱۰} و د وسیله امزی خاست-و-اراده خدا مو از طریق قربانی جسم عیسی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه تقدیس شدی.

^{۱۱} هر پیشوا هر روز بلده خدمت ایسته موشه و امو قربانی ها ره بار بار تقدیم مونه، قربانی های که هرگز نمیتنه گناه ره از بین ببره. ^{۱۲} مگم مسیح وختیکه یگ قربانی دایمی بلده گناه ها تقدیم کد، او د دست راست خدا ششت. ^{۱۳} و امزو غیبت معطل آسته تا دشمنای ازوتی پیی زیر پای شی شنه. ^{۱۴} او قد یگ قربانی کسای ره که تقدیس شد، بلده همیشه کامل جور کد. ^{۱۵} روح القدس ام دزی باره بلده مو شاهدی میدیه، چون اول موگیه:

^{۱۶} "خداوند موگه: ای امو عهد آسته که بعد امزو روزا قد ازوا بسته موئم:

احکام خو ره د دل های ازوا قرار میدیم

و اونا د فکرای ازوا نقش موئم."

^{۱۷} و بعد از او موبیله:

“ما گناهها و خطاهای ازوا ره دیگه د یاد خو نمیرم.”

^{۱۸} پس د امزو جای که گناهها بخشیده شده، د اونجی بلده قربانی گناه دیگه جای نییه.

ثابت قدم مندو د ایمان

^{۱۹} پس ای برارو، مو اطمینان دری که د وسیله خون عیسی د جایگاه مقدس داخل موشی. ^{۲۰} مو از طریق راه نو و زنده که مسیح از مینکل پرده یعنی جسم خود خو بلده مو واز کده داخل موری. ^{۲۱} آلی که مو یگ پیشوای بزرگ د بله خانه خدا دری، ^{۲۲} بیید که قد دل راست و اطمینان کامل ایمان دل های خو ره از وجدان شریر شسته و جسم های خو ره قد او پاک غسل دده د حضور خدا نزدیک شنی. ^{۲۳} بیید، د امیدی که اقرار کده بدون دودله شدو او ره محکم بگیری، چون امو که وعده کده وفادار آسته. ^{۲۴} و بیید، فکر کنی که چی رقم مو یگدیگه خو ره سون محبت و اعمال نیک تشویق کنی ^{۲۵} و از جم شدو د جماعت ایماندارا غفلت نکنی، امو رقم که بعضی کسا عادت کده، بلکه یگدیگه خو ره تشویق کنی، خصوصاً آلی که مینگرید که روز خداوند نزدیک شده مور. ^{۲۶} چون اگه بعد از حاصل کدون شناخت حقیقت مو قصداً گناه کده بوری، دیگه هیچ قربانی بلده گناهها باقی نمونه، ^{۲۷} بلکه انتظار وحشتناک قضاوت و غضب آتشی که مخالفین خدا ره قورت مونه باقی مونه. ^{۲۸} هر کسی که شریعت موسی ره رد کنه، بدون رحم و دلسوزی د وسیله شاهی دو یا سه شاهد کشته موشه. ^{۲۹} پس فکر کنید، سزاوار چیقس جزای سخت تر آسته کسای که باچه خدا ره تی پای کده و خون عهدی ره که اونا د وسیله شی تقدیس شده ناپاک حساب کده و د روح فیض به احترامی کده! ^{۳۰} چون مو او ره مینخشی که گفت:

“انتقام گرفتن کار ازمه یه، ما جزا میدیم.”

و بسم گفت: “خداوند قوم خو ره قضاوت.” ^{۳۱} افتدو د دستای خدای زنده یگ چیزی ترسناک آسته.

^{۳۲} روزای سابق ره د یاد خو بیرید، بعد از زمانی ره که شمو پرنور شده بودید، شمو کشمکش های سخت ره قد رنج ها تحمل کدید، ^{۳۳} بعضی وختا د پیش روی مردم به آبرو و آزار و آذیت موشدید و بعضی وختا یار کسای موشدید که اونا گرفتار امزی رقم بدرفتاری بود. ^{۳۴} شمو قد بندی ها همدردی موکدید و غارت شدن مال خو ره د خوشی قبول موکدید، چون شمو موفامیدید که شمو د عالم باله مال خوبتر و دایمی درید. ^{۳۵} پس اطمینان خو ره از دست

نَدید، چراکه اجر شی بزرگ آسته. ^{۳۶} بلده شمو لازم آسته که صبر کنید تا خاست-و-اراده خدا ره د جای آورده وعده ره د دست بیرید. ^{۳۷} امو رقم که نوشته یه:

”چون بعد از یگ وخت کم،

امو که آمدنی آسته، مییه و ناوخت نموکنه.

^{۳۸} لیکن شخص عادل مه د وسیله ایمان زندگی موکنه،

و اگه کس پس بگرده، جان مه ازو خوش نموشه.”

^{۳۹} مگم مو از جمله ازو کسا نیستی که پس میگرده و از بین موره، بلکه از جمله کسای آستی که ایمان دره تا جان ازوا نجات پیدا کنه.

معنی و قدرت ایمان

۱ ۱ ایمان، اعتماد دشتو د چیزای آسته که دزوا امید دری و عقیده دشتو د چیزای که نمینگری. ^۲ چون د وسیله ایمان کته کلونای مو تعریف-و-توصیف شد.

^۳ د وسیله ایمان مو موفامی که عالم ها د وسیله کلام خدا شکل گرفته بطوری که چیزای که دیده موشه، از چیزای که دیده نموشه د وجود آمده.

^۴ د وسیله ایمان، هابیل یگ قربانی خوبتر از قربانی قائن د خدا تقدیم کد و بخاطر امزی کار شی شاهدی دده شد که او عادل آسته؛ خدا خود شی د باره هدیه های ازو شاهدی دد. باوجود که او مرده، و له هنوز د وسیله ایمان توره موگیه.

^۵ د وسیله ایمان، خنوخ د عالم باله برده شد تا مرگ ره ننگره؛ او غیب شد، چراکه خدا او ره پیش خو برد. چون پیش ازی که او برده شنه، د باره ازو شاهدی دده شد که او رضای خدا ره حاصل کده. ^۶ و بدون ایمان امکان ندره که رضای خدا حاصل شنه، چون هر کسی که نزدیک خدا مییه باید ایمان دشته بشه که او وجود دره و او کسای ره

آجر میدیه که د طلب ازو آسته.

^۷ د وسیله ایمان، نوح وختی از جانب خدا د باره چیزای که تا او غیت دیده نشد خبردار شد، او قد خدا ترسی اطاعت کده یگ کشتی جور کد تا خانوار خو ره نجات بدیه. د امزی رقم او دنیا ره محکوم کد و از طریق ایمان عادل حساب شد.

^۸ د وسیله ایمان، ابراهیم وختیکه گوی شد، اطاعت کد و سون امزو جای رفت که او ره د آینده د عنوان میراث د دست میورد. باوجود که او نمیدنست کجا مور، او حرکت کد. ^۹ و د وسیله ایمان او د سرزمین وعده شده زندگی کد. او مثل که د یگ سرزمین بیگنه زندگی کنه د خیمه ها زندگی کد، رقم ازو اسحاق و یعقوب ام که قد ازو وقتی وارث امزو وعده بود د خیمه ها زندگی کد. ^{۱۰} چون او چیم د راه شاری بود که تادو دشت، شاری که استاکار و آبادگر شی خدا آسته.

^{۱۱} د وسیله ایمان، ساره که سنده بود توانایی ازی ره پیدا کد که شکامشو شنه، باوجود که عمر شی تیر شد؛ چراکه او وعده دهنده ره صادق-وفادار حساب کد. ^{۱۲} امزی خاطر از یگ مرد که مثل مرده بود، نسل د وجود آمد، مثل ستاره های آسمو کلو و رقم ریگای لب دریا بے حساب.

^{۱۳} پگ امزیا د ایمان فوت کد بدون ازی که وعده ها ره د دست بیر، بلکه اونا ره از دور دید و خوش امید گفت. اونا اقرار کد که د روی زمی بیگنه و مسافر بود، ^{۱۴} چون کسای که امی رقم توره مویگه معلومدار مونه که د جستجوی یگ وطن آسته. ^{۱۵} اگه اونا د باره سرزمینی فکر موکد که از اونجی بر شد، اونا فرصت دشت که پس بوره. ^{۱۶} مگم معلومدار آسته که اونا د آرزوی یگ سرزمین خوتبر بود، یعنی سرزمین آسمانی. امزی خاطر خدا شرم شی نمیه که خدای ازوا گفته شنه، چون او بلده ازوا یگ شار آماده کده.

^{۱۷} د وسیله ایمان، ابراهیم وختیکه آزمایش شد، اسحاق ره د عنوان قربانی تقدیم کد؛ او کسی که وعده ها ره قبول کدد، حاضر شد که یگانه باچه خو ره قربانی کنه، ^{۱۸} امو ره که د باره شی د ابراهیم گفته شد: ”از اسحاق نسل تو د نام تو گوی موشه.“ ^{۱۹} ابراهیم پی برد که خدا میتنه حتی از مرده ها انسان ره زنده کنه؛ د یگ حساب ابراهیم ام او ره دوباره د دست آورد.

^{۲۰} د وسیله ایمان، اسحاق یعقوب و عیسو ره د باره کارای آینده برکت دد.

^{۲۱} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، يَعْقُوْب دَ وِخْتِ مُرْدُوْنِ حُو، هِر كُدَم بَجِكِيچَاي يُوْسُف رِه بَرَكْت دَد و دَ حَالِيكِه دَ بَالْنِه حِصَّه تِيَاق حُو تَكِيه كُدَد حُدَا رِه عِبَادَت كَد.

^{۲۲} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، يُوْسُف دَ آخِرِ عُمَرِ حُو دَ بَارِه بُر شُدُوْنِ بَنِي اِسْرَائِيْل اَز مِصْر تَوْرِه كُفْت و دَ بَارِه اسْتَعُوْنَاي حُو هِدَايْت دَد.

^{۲۳} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، آتِه-و-آبِه مُوسَى اُو رِه بَعْد اَز تَوَلَّد شِي بَلْدِه سِه مَاه تَاشِه كَد، چُوْن اُوْنَا دِيْد كِه اُو يِگ نِلْغِه نُورِيْنَد بُود؛ و اُوْنَا اَز حُكْمِ پَادِشَاه تَرَس نَخُورِد. ^{۲۴} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، مُوسَى وَخْتِيكِه كُتِه شُد، قَبُوْل نَكَد كِه بَاچِه دُخْتِرِ فِرْعَوْنِ كُفْتِه شُنِه. ^{۲۵} اُو آزار-و-اَذِيْت شُدو قَد قَوْمِ حُدَا رِه پِيَش دَنِسْت نِسْبَتِ دَزِي كِه اَز خُوشِي هَاي كُْنَاه بَلْدِه يِگ وَخْتِ كَم لِدَتِ بُبِرِه. ^{۲۶} اُو رَسُوَايِي بَخَاطِرِ مَسِيْح رِه كُنْجِ بَا رَزِشْتَرِ دَنِسْت نِسْبَتِ دَ مَال-و-دَوْلَتِ مِصْر، چِرَاكِه اُو دَ اَجْرِ عَالِمِ آيْنِدِه چِيْم دُوخْتُد. ^{۲۷} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، اُو مِصْر رِه اِيْلِه كَد و اَز قَار-و-عَضَبِ پَادِشَاه تَرَس نَخُورِد، چُوْن اُو مِثْلِ كِه حُدَايِ نَادِيْدِه رِه دِيْدِه بَشِه، اُسْتُوَار مَنَد. ^{۲۸} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، اُو عِيْدِ بِيَصَح و پَاشِ دَدُوْنِ حُوْنِ رِه دَ جَايِ اُوْرَدِ تَا نَابُوْد كُنْبِنْدِه اَوْلِبَارِي هَا دَ بَلِه اَوْلِبَارِي هَايِ اِسْرَائِيْلِ دِسْتِ بَالِه نَكْنِه.

^{۲۹} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، قَوْمِ اَز دَرِبَايِ سُرْخِ تِيْر شُد، مِثْلِ كِه اَز زَمِيْنِ خُشَكِ تِيْر شُنِه، مِگَم وَخْتِي مِصْرِي هَا قَصْدِ كَد كِه تِيْر شُنِه، اُوْنَا عَرَقِ شُد.

^{۳۰} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، دِيُوَالَايِ شَارِ اَرِيْحَا بَعْدِ اَزِي كِه لَشْكِرِ اِسْرَائِيْلِ هَفْتِ رُوْزِ دَ دُوْرِ شِي كُشْت، چِيْه شُد. ^{۳۱} دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، رَاْحَابِ فَاْحِشِه قَد مَرْدُمَايِ نَاْفَرْمَانِ كُشْتِه نَشُد، چِرَاكِه اُو اَز جَاْسُوْسَا دَ صُلْح-و-سَلَامَتِي پَزِيْرَايِي كُدَد.

^{۳۲} دِيْگِه چِيْزِ خِيْلِ بُگَم؟ چُوْن وَخْتِ نِيْسْتِه كِه دَ بَارِه جَدْعُوْن، بَارَاق، سَاْمَسُوْن، يِفْتَاْح، دَاوُوْد، سَمُوْئِيْل و اَنَبِيَا تَوْرِه بُگَم، ^{۳۳} دَ بَارِه كَسَايِ كِه دَ وَسِيْلَه اِيْمَان، مَمْلَكَتِ هَا رِه تَصْرُفِ كَد، عَدَالَتِ رِه بَرَقْرَارِ كَد، وَعَدِه هَا رِه دَ دِسْتِ اُوْرَدِ، دَانِ شِيْرِ هَا رِه بَسْتِه كَد، ^{۳۴} اَتِيْشِ سَرَكَشِ رِه كُْلِ كَد، اَز دَمِ شَمَشِيْرِ نِجَاتِ پِيْدَا كَد، اَز صَعْف-و-نَاتَاوْنِي قُوْتِ پِيْدَا كَد، دَ جَنْگِ دِلَاوَرِ شُد و لَشْكِرَايِ بِيْگْنِه رِه تَار-و-مَارِ كَد. ^{۳۵} خَاْتُوْنُو مَرْدِه هَايِ حُو رِه دُوْبَارِه زِنْدِه پِيْدَا كَد. لِيْكِنِ دِيْگِرُو شِيْكَنْجِه-و-عَذَابِ شُد، مِگَم اِيْلِه شُدو رِه قَبُوْلِ نَكَد تَا دُوْبَارِه-زِنْدِه-شُدُوْنِ حُوْبَتَرِ رِه دَ دِسْتِ بِيْرِه. ^{۳۶} بَعْضِي كَسَايِ دِيْگِه تَوَسُوْطِ رِيْشَخَنْدِ شُدو، قَمْچِي خُورِدو و حَتِي دَ وَسِيْلَه زَنْجِيْرَا و بِنْدِي شُدو اَزْمَايِشِ شُد. ^{۳۷} اُوْنَا سَنْگَسَاْرِ شُد و قَد اَرِه دُو پَارِه شُد و قَد شَمَشِيْرِ كُشْتِه شُد. اُوْنَا پُوْسْتَايِ گُوْسِيْپُو و بُرِ رِه دَ جَانِ حُو كَدِه كُشْت-و-كُذَارِ مُوَكَد، بِيْچَارِه، سِتْمِ دِيْدِه و آزار-و-اَذِيْتِ شُدِه بُود. ^{۳۸} اَمِيَا كِه دُنْيَا لَاقِيْ اَزِيَا رِه نَدَشْتِ دَ بِيَاوْنَا، كُوِه هَا، غَاْر هَا و سُوْلَاخَايِ

زمی تیت پَرَک شُد. ^{۳۹} باوجودِ که پگِ امزیا بخاطرِ ایمانِ خُو تعریف-و-توصیف شُد، مگم چیزی وعده شُدِه ره دِ دست نُوَرِد، ^{۴۰} چراکه خُدا یگ چیزی خُو بتر بلده ازمو پیشِبینی کُد، تا اونا بَدونِ ازمو کاملِ نَشْنه.

تَحْمَل و بُردباری

۱۲ پس آلی که امی رقم یگ جَم کُته شاهدا دِ گِرِد مو جم شُدِه، بیید که هر بارِ اضافی و گُناهی ره که دِ آسانی دِ گِرِد مو پیچ مُوخوره از خود دُور کُنی و قد صبر-و-حوصله دِ مُسابقه که پیشِ رُوی مو قرار گِرِفْتِه، بَدوی ^۲ و نظر خُو ره سُون عیسی که بُنیانگذار و کامل کُننده ایمان مو آسته بگیری، چراکه اُو بخاطرِ خوشی که پیشِ رُوی شی قرار دده شُد، مَرگ دِ بِلِه صلیب ره تَحْمَل کده رسوایی شی ره نادیده گِرِفْت و دِ دستِ راستِ تَحْتِ خُدا شِشت. ^۳ دِ باره اَزو که امی رقم مُخالفَت ره از طرفِ گُناهکارا دِ ضِد خُو تَحْمَل کد فکر کُنید تا مَنده و دِلسرد نَشْنید.

^۴ دِ مَبارزه خُو دِ ضِد گُناه، شُمو هنوز تا حدی ره مُقاومتِ نَکدید که خُون خُو ره بریزید. ^۵ و شُمو اَمُو نصیحتِ خُداوند ره پُرمُشت کدید که شُمو ره «بچکِچای خُو» مُوگیه،

”باچه مه، اصلاح-و-تربیه خُداوند ره خار-و-حقیر حساب نَکو

و غَیبتیکه تُو ره سرزنش مونه دِلسرد نَشو،

^۶ چُون خُداوند کسای ره که دوست دَره، اصلاح-و-تربیه مونه

و هر باچه ره که مَوَرِدِ قَبول شی آسته، قَمچی میزنه.”

^۷ سختی ها ره بخاطرِ اصلاح-و-تربیه خُو تَحْمَل کُنید. خُدا قد شُمو رقم باچه های خُو رفتار مُوکُنه، چُون کُدَم باچه آسته که آته شی اُو ره اصلاح-و-تربیه نَکُنه؟ ^۸ لیکن اگه شُمو اصلاح-و-تربیه نَشْنید رقمی که پگِ بچکِچا دِ اصلاح شُدو شریک آسته، اوخته شُمو حرامزاده ها آستید نَه باچه ها. ^۹ علاوه ازی، مو آته های جسمانی دشتی که مو ره اصلاح-و-تربیه مُوکد و مو اونا ره اِحترام مُوکدی. پس چِیقس کلوتر باید از آته روحانی خُو اِطاعت کُنی تا زنده بُمنی؟ ^{۱۰} آته های مو بلده یگ وخت کم مو ره اصلاح-و-تربیه کد، اَمُو رقم که دَزوا خُو معلوم شُد، مگم خُدا مو ره بخاطرِ فایده مو اصلاح-و-تربیه مونه تا دِ قُدوسیتِ اَزو شریک شُنی. ^{۱۱} هر اصلاح-و-تربیه دِ غَیبتیکه انجام موشه

دردآور آسته، نه خوشایند؛ مگم پسانتر د امزو کسای که د وسیله شی تربیه شده، ثمر آرامبخش عدالت میدیه.

^{۱۲} امزی خاطر دستای ضعیف و زانوهای سست خو ره قوی کنید. ^{۱۳} و بلده پایای خو راه های راست جور کنید تا کسی که لنگ آسته از راه بر نشنه، بلکه شفا پیدا کنه.

باخبر کدو د باره پس رفتو سون گناه

^{۱۴} دُمبالِ صلح-و-صفا قد پگِ مردم بشید و بلده مقدس شدو کوشش کنید که بدون ازی هیچ کس مولا ره نمینگره. ^{۱۵} هوش خو ره بگیرید که هیچ کس د مینکل شمو از فیض خدا محروم نشنه و هیچ ریشه تلخ کته شده باعث رنج-و-مشکلات نشنه و د وسیله شی غدر کسا آوده نشنه. ^{۱۶} توخ کنید که هیچ کس فاسق و بی حیثیت نشنه، رقم عیسو که حق اولباری خو ره د یگ وخت نان سودا کد، ^{۱۷} چون شمو میدنید که بعد از او ام او خاست که صاحب برکت شنه، مگم رد شد، چراکه راه پس گشت بلده شی نبود، باوجود که قد آودیده د جستجوی شی بود.

^{۱۸} شمو نزدیک کوهی نمیدید که کس بتنه دزو دست بزنه، کوهی که النگه آتش، تریکی، تیرگی، باد شدید ^{۱۹} و صدای شیپور دشته بشه و آواز کلامی که شنونده ها زاری کد که دیگه قد ازوا توره گفته نشنه. ^{۲۰} - چون اونا تاب امزو حکم ره آورده نتنست که گفته شد: "حتی اگه یگ حیوان ام د کوه دکه بخوره، او باید سنگسار شنه." ^{۲۱} امو منظره د اندازه ترسناک بود که موسی گفت: "ما از ترس میلرزم." - ^{۲۲} د حقیقت شمو نزدیک کوه صهیون که شار خدای زنده آسته آمدید، یعنی د اورشلیم آسمانی و د مجلس ملایکه های بی حساب، ^{۲۳} د جماعت اولباری های که نام های ازوا د عالم باله نوشته شده، د پیش خدای که قاضی پگ آسته، د پیش ارواح مردمای عادل که کامل شده، ^{۲۴} د حضور عیسو واسطه عهد نو و د پیش خون پاش دده شده که از خون هابیل کده توره خوبتر مویگه.

^{۲۵} توخ کنید که امزو که توره مویگه روی گردو نشنید، چون اگه کسای که امزو که د روی زمی توره گفت روی گردو شد و دوتا نتنست، پس مو چطور میتنی دوتا کنی اگه امزو که از آسمو توره مویگه روی گردو شنی؟ ^{۲۶} د او غیت آواز ازو زمی ره تکان دد، مگم آلی او وعده کده که "ما یگ دفعه دیگه نه تنها زمی ره، بلکه آسمو ره ام تکان میدیم." ^{۲۷} امی عبارت «یگ دفعه دیگه» سون از بین رفتون چیزای اشاره مونه که تکان پذیر آسته -- یعنی چیزای که خلق شده -- تا چیزای که تکان ناپذیر آسته، باقی بمانه. ^{۲۸} پس، ازی که مو پادشاهی تکان ناپذیر ره د دست میری، ببید که شکرگزاری کنی و خدا ره قد ترس و احترام بطوری عبادت کنی که قابل قبول ازو بشه، ^{۲۹} چون خدای مو آتشی آسته که موسوزنه.

نصیحت های آخری

۱۳ بیلید که مَحَبَّتِ برادرانِه شُمو برقرار بَشه. ^۲ دَ یاد شُمو بَشه که از بیگنه گو مهمون نوازی کُنید، چراکه امزی طریق بعضی مردم نافرمانیده از ملایکه ها مهمون نوازی کده. ^۳ بندی ها ره دَ یاد خُو بیرید مثل که بگی شُمو ام قد ازوا بندی آستید؛ کسای ره که آزار-و-آذیت موشه دَ یاد خُو بیرید، رقمی که بگی خودون شُمو آزار-و-آذیت موشید. ^۴ رابطه زن-و-شویی باید دَ وسیله پگ احترام شنه و جاگه شی دُور از ناپاکی بَشه، چراکه خُدا آدمای فاسق و زناکار ره قضاوت مونه. ^۵ زندگی خُو ره از پُولدوستی دُور نگاه کُنید و دَ چیزی که دَرید قِناعت کُنید، چراکه خُدا گفته: "تو ره هرگز ایله نَمیڈم و تنها نَمیلم." ^۶ پس مو قد اطمینان مَوگی:

"خداوند مددگار مه آسته، ما ترس نَموخورم."

انسان دَ خلاف مه چیز کار میتنه؟"

^۷ رهبرای خُو ره دَ یاد خُو بیرید، امو کسای ره که کلام خُدا ره دَز شُمو بیان کد؛ دَ باره نتیجه زندگی ازوا فکر کُنید و از ایمان ازوا سرمشق بگیریید. ^۸ عیسی مسیح دیروز، امروز و تا ابد امو آسته. ^۹ دَ وسیله تعلیمای مُختلف و بیگنه هر طرف بُرده نشنید، چُون بلده دل های مو بهتر آسته که دَ وسیله فیض خُدا قوی شنه، نه دَ وسیله مقررات دَ باره خوراک ها که بلده اجرا کُننده ها کدم فایده نرسند. ^{۱۰} مو یگ قربانگاه دری که خدمتگاری خیمه مقدس حق ندره که از قربانی ازو بخوره. ^{۱۱} چراکه جسدای امزو حیوانای که پیشوای بزرگ خُون ازوا ره دَ عنوان قربانی گناه دَ جایگاه مقدس موبره، دَ برون خیمه گاه سوختنده موشه. ^{۱۲} امزی خاطر عیسی ام دَ برون درگه شار رنج-و-عذاب کشید تا قوم ره قد خُون خود خُو تقدیس کنه. ^{۱۳} پس، بیید که دَ برون خیمه گاه دَ پیش ازو بوری و امو رسوایی ره تحمل کنی که او دید. ^{۱۴} چُون دَ اینجی مو شار دایمی ندری، بلکه چیم دَ راه شاری آستی که آمدنی یه. ^{۱۵} آلی بیید که دَ وسیله عیسی دوامدار قربانی حمد-و-ثنا ره دَ خُدا تقدیم کنی، یعنی ثمر لب های خُو ره که نام ازو ره اقرار مَوکنه. ^{۱۶} انجام ددون کار نیک و خیرخاهی ره از یاد خُو نبرید، چُون خُدا امزی رقم قربانی ها خوش موشه. ^{۱۷} از رهبرای خُو اطاعت کُنید و تابع ازوا بشید، چراکه اونا از جانای شُمو نگاهوانی مونه و دَ حضور خُدا حساب ده آسته. پس بیلید که اونا ای کار ره قد خوشی انجام بدیه نه قد آه-و-نال، چُون آه-و-نالِه ازوا بلده شُمو فایده مند نییه.

^{۱۸} بلده مو دُعا کُنید، چُون مو مُطمئن آستی که وجدان پاک دری و میخاهی که دَ تمام کارا صادقانه رفتار کنی.

^{۱۹} ما دَ تاکید کلو از شُمو خاهش مونم که دُعا کُنید تا ما زودتر دوباره دَ پیش شُمو آمده بتنم. ^{۲۰} خُدا صُح-و-

سلامتی که چوپون بزرگ گوسپندو، یعنی مولای مو عیسیٰ ره د وسیله خون عهد ابدی از مُرده ها دوباره زنده کد،
۲۱ شمو ره قد هر چیز خوب مجهز کنه تا شمو خاست-و-اراده ازو ره د جای بیرید. او هر چیزی ره که د نظر شی
خوب معلوم موشه د وسیله عیسیٰ مسیح د وجود مو انجام بدیه. بزرگی-و-جلال تا ابد ازو باد. آمین.

۲۲ ای برارو، از شمو خاهش مونم که ای توره نصیحت آمیز مره تحمّل کنید، چون ما بلده شمو بطور مختصر نوشته
کدم. ۲۳ ما میخایم شمو پی بیرید که برار مو تیموتائوس از بند آزاد شده. اگه او زود بییه، ما قد ازو قتی د دیدون
شمو مییم.

۲۴ تمام رهبرای خو و پگ مقدسین ره سلام بگید. ایماندارای که از ایتالیا آسته دز شمو سلام موگیه.

۲۵ فیض خدا نصیب پگ شمو شنه. آمین.